

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Mensa panum propositionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

in quo per sui mortificationem se ipsam extra Deo immolabat igne charitatis flagrantissima semper succensa. Hinc est quod Cant. 3. Deipara comparatur *virgula fumi ex aromatis* *bus myrrha. & thuris*, quæ mortificationis, & orationis sunt symbola, quemadmodum cap. 21. plenius dicemus. Sanctus Antoninus loco citato Mensam panum propositionis, & reliqua, quæ in templo erant Deiparæ virtutibus eleganter accommodat, quod nos cap. 21. afferemus.

39 Illud tamen silentio minimè prætereundum; Deiparam non tantum ratione filij Dei, qui ex eius utero carnem suscipere, in eoque nouem menses degere est dignatus, Dei templum, & sanctuarium appellari; verum etiam ratione Spiritus sancti, de quo filius Dei in Matris utero ex sacris litteris conceptus dicitur, quod Angelus Virgini præsignificauit illis verbis: *Spiritus sanctus superueniet in te*, peculiari ratione Sacrarium Spiritus sancti, & Sedem Spiritus sancti reuerenter nominari; si enim ex Apostolo 1. Corint. 6. membra ipsa iustorum templum sunt Spiritus sancti, qui est in eis: quin etiam à S. Thoma 3. part. q. 25. art. 6. organa eiusdem Spiritus sancti per eos operantis esse perhibentur; quanto potiori iure Deiparæ corpus Templum, & Organum sancti Spiritus, & insuper eam, in cuius utero Christi corpus Spiritus sancti virtute est formatum, eiusdem Spiritus sancti Sacrarium dicemus unà cum Ecclesia in quadam Antiphona. & Ildesonso serm. 3. & 4. de Assumpt. quare Hieronymus libro contra Heluidium, qui Deiparæ perpetuam virginitatem negabat, contra hanc eius impietatem sic exclamatur: *Tu Templum Domini corporis succendisti, tu contaminaisti Sacrarium Spiritus sancti?* & in eodem libro eam vocat Sedem Spiritus sancti, & S. Cyprianus in serm. de Christi Natiuit.

Nec recesserat, inquit, à venerabili pectore matris Spiritus sanctus ad verbum Gabrielis elapsus; possidebat Domum suam, & Templum, quod sibi consecrauerat adornabat, seruabat Sacrarium suum, & sanctimonia Thalamum honorabat. hæc Cyprianus. & Bernardus sermone 4. de Assumpt.

Qua, inquit, vel Angelica puritas diuinitati illi audeat comparari; qua digna fuit Spiritus sancti Sacrarium fieri, & Habituaculum filij Dei. Ildesonus serm. 6. de Assumpt. *Qua, merito, inquit, Domini Templum, Spiritus sancti Sacrarium, & appellatur, & creditur.*

Quoniam verò, ut Saeni loquuntur Theologi, sanctissimæ Trinitatis opera ad extra sunt indiuisa, idcirco corporis Christi conceptio licet Spiritui sancto, qui est amor Patris, & Filij tribuatur, cum opus fuerit ex maximo Dei amore; & licet solus filius sit incarnatus, à tota tamen sanctissima Trinitate. ut docent Theologi cum S. Thoma 3. part. q. 32. art. 1. & 2. in utero Virginis peracta est. Quare Ecclesia in quadam collecta ait: *Patrem aeternum gloriosa Virginis corpus, & animam, ut dignum filij sui habitaculum esset mereret Spiritu sancto cooperante preparasse*, eaque de causa Deipara teste S. Thoma opusc. 8. dicitur: *totius Trinitatis nobile Triclinium*. quo titulo eam compellat S. Bonauentura in laude B. Virginis rhythmica, quæ in tomo 2. opusculorum habetur, idque singulari ratione præ aliis iustis. Nulli enim sanctiorum asseribi potest, quod Gabriel Angelus soli Deiparæ tribuit. *Virtus, inquit, Altissimi obumbrabit tibi. Quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei, Spiritus sanctus superueniet in te.* quare Bernardus serm. 3. super missus est, in illa verba: *Dominus tecum*, docet, non solum In, sed etiam Cum Maria, fuisse Dominum Patrem, cuius filium concepit, & Dominum filium, quem carne sua induit, & Dominum Spiritum sanctum, de quo concepit, qui cum Patre & Filio, eius uterum sanctificauit. Idemque Bernardus serm. 3. de Annunciatione affirmat, Deiparam gratiâ plenam, singularem, & generalem gratiam accepisse: *Sola, inquit, generalem gratiam singulariter accepisti, nam sola præ omnibus gratiam inuenisti Singularem, quod sola hanc inuenisti plenitudinem. Generalem, quod de ipsa plenitudine accipians uniuersi sic Bernardus.*

Mensa Panum Propositionis.

Hæc est illa Mensa panum propositionis Exod. 15. quæ Levit. 24. dicitur: *Mensa purissima*; fuit enim Virgo sanctissima instar illius mensæ omni puritate mundissima ex lignis setim, virtutibus mirum præclarissimis constans: cur autem eximie Virginis virtutes lignis setim comparentur, infra. ubi de Arca, dicemus: fuit etiam auro purissimo inaurata, charitate videlicet seruenti fulgida, duplici cinæta corona, altera quam vocant auream, quæ gloria essentialis, quæ in Dei clara visione, & amore est posita, significatur, quam in celo

caelo Deipara prae omnibus puris creaturis maximam est assecuta: altera vero, quae aureola nuncupatur, quam triplicem cumulatissimè Deipara est adepta Virginitum nimirum aureolam, Doctorum & Martyrum, vel aliquid Martyrum aureola praestantius propter gladium doloris, qui in Christi passione eius animam petrantis, de quibus cap. 6. vberius

In hac mensa repositus est panis vivus nostris necessitatibus propositus: qui de caelo descendit: super panes vero ponebatur divino iussu thaus lucidissimum quod Christi divinitatem in cuius honorem adoleri solet, significabat. Ideo Deipara à Patribus Mensa panis propositionis dicitur, quam Methodius in hypapantem vocat, *Alatre animatum panis vita*, id est, sanctissimae Eucharistiae Epiphanius sermone de laud. Virg. eam dicit Fidei Mensam intellectualem, quae panem vitae nobis superditavit. Georgius Nicomed. orat. de oblat. Virgin. Mensam, quae porrat vitam, in qua vitae nostrae panis propositus Ambrosia pavit eos, qui illius fuerunt participes Damascenus orat. 1. de dorm. Virg. illam vocat Mensam, ex qua ille panis vitae, ac coelestis pullulavit, & orat. 2. de dorm. animatam mensam appellat. Quoniam vero contra nostrorum hostium saevitiam tantam praesidii nobis est repositum in Christi corpore percipiendo, quod in sacrosancta Eucharistia continetur, & de hac mensa Deiparae fuit de sumptum: idcirco merito David de ea Psal. 22. pronunciat: *parasti in conspectu meo Mensam adversus eos, qui tribulant me*. Neque enim panis hic supersubstantialis Eucharistiae in Deipara tanquam in mensa fuit solum aservatus, verum etiam ex eius substantia sancti Spiritus opera fuit confectus. Caeterum quibus typis corpus Christi in sanctissima Eucharistia exhibitum ex Deipara in Incarnatione desumptum fuisse significetur capite 8. vberius ostendemus.

VRNA AVREA COELESTE
Manna continens.

41 Hæc Exod. 16. est Vrna aurea in Arca foederis asseruata suavissimum illud coeleste Manna continens, ita illam appellant Epiphanius serm. de lau. Virgin. Andreas Cretensis serm. de dormit. & orat. de Annuntiatione, *Salua sis*, inquit, *Vrna aurea, qua eum fers, qui dulce Manna reddit ac mel à petra ingrato Ysraëli elicuit*. Et Basilus Seleucia:

Episcopus orat. de Annunt. Virgo non Manna, ut illa vrna aurea, sed coelestem panem, qui fidelibus in cibum, & potum exhibetur, vtero complexa est. Ephrem orat. de laud. Virg. eam nominat vinam pulcherrimam, quae verum Manna gestat, similiter & Georg. Nicom. orat. de oblat. Virg. & Damasc. orat. 2. de dor. qui in orat. 2. eam dicit dulcem Mannæ vrnam.

ARCA FOEDERIS, SEU ARCA
testimoni.

42 Hæc est Arca foederis, seu Testimonii quae Exodi 25. sic dicta est, quod in ea tabulae legis, per quam Deus Exod. 34. cum Iudæis foedus percusserat, & in qua restatum erat, quid ab iisdem fieri vellet, asseruarentur, iure autem optimo Deiparam hoc symbolo adumbratam docent plerique SS. Patrum, cum mirificè in illam quadrent, quae de foederis Arca scribuntur; quod prius, quam à nobis demonstraretur, afferendi sunt Patres, qui eam per Arcam significatam volunt. Et quidem Ecclesia in quodam hymno de ea sic canit:

*Beata mater munere,
Cuius supernus artifex,
Mundum pinguilo continens,
Ventris sub Arca clausus est.*

Methodius orat. in hypapantem vocat eam Arcam animatam nostri legislatoris Dei. Athanasius serm. de Deipara, eodem nomine eam appellat. Ambros. serm. 81. Deiparam Arcam foederis, in qua tabulae testamentierant comparat. Ephrem orat. de Deipara, Arcam veram eam nominat. Epiphanius serm. de Deipara: *Aue*, inquit, *gratia plena, gloria Arca spiritualis*. Chrysostomus in Liturgia Deiparam, sic alloquitur: *Omnium Deus incarnatus in te sacrosancta Arca, ut dixit iustus David*. Andreas Cretensis orat. 2. de dormit. inuitat omnes ad Deiparae venerationem: *Ecce enim*, inquit, *Dei gloria noua Arca, in qua est Vrna aurea, & virga Aaron, qua germinavit, & tabula Testamenti, & rursus: Tabernaculum legis exemplar accepit Arcam supermundanam, cuius figura erat Arca legalis*. Idem orat. de Annunc. ad Deiparam: *Salua sis*, inquit, *noua gloria Arca, in qua Dei spiritus delapsus quiescit, Arca, in qua noua sanctificatio gloria*. Hesychius Presbyter Ierosolymitanus homil. 2. de Deipara afferens verba illa Psalmi: *Surge in requiem tuam tu, & Arca sanctificationis tuae*. Si tu, inquit, & loquitur eum Christo, *es gemma, & illa est Arca*. Georgius Nicom.

Ephrem.
Georg. Nicom.
Damasc.

Arca foederis dicitur Dei-

para.

Exod. 25.

Exod. 34.

Offic. Eccl.

Method.

Athanas.

Ambros.

Ephrem.

Epiphani.

Chrysost.

And. Cret.

Hesych.

Psal. 132.

Georgius

Nicom.

Cap. 6.
Ioan. 6.

Method.

Epiphani.

Georg. Nic.

Damasc.

Psal. 22.

Cap. 8.

Virgo dicitur Vrna aurea.

Exod. 16.

Epiphani.

And. Cret.

Basil. Seleucia Ep.